

BRANKO BOSNER (1941—1977)

Dne 3. IV 1977. tragično je preminuo dugogodišnji član Speleološkog odsjeka PD »Željezničar« Branko Bosner.

Rodio se u Zagrebu 12. III 1941. god., u siromašnoj radničkoj obitelji. Još kao dječak zavolio je planine pa je sa svojim starijim bratom Vladom često odlazio na planinarske izlete. U Planinarsko društvo »Željezničar« u Zagrebu upisao se kada mu je bilo 13 godina, i već tada odlazio na speleološke izlete.

Aktivno se počeo baviti speleološkim istraživanjima kada mu je bilo 16 godina, pa je tako sudjelovao u nizu značajnih speleoloških istraživanja koje je organizirao Speleološki odsjek. Tako je bio značajan njegov doprinos u istraživanju speleoloških objekata Like i Gorskog Kotara (jama Čudnika kod Plitvica, jama na Kolištini kod Prgometa, jama Zvekača kod Per-

kovića, Cerovečke špilje kod Gračaca, špilja Pčelina kod Medka, špilje Protulipa kod Zvečaja, špilja Hajdove Hiže kod Delnica kao i brojni drugi speleološki objekti), kao i doprinos u mnogim drugim speleološkim i planinarskim akcijama Odsjeka. Odlaskom na odsluženje vojnog roka 1965. god. prestalo je njegovo aktivno bavljenje speleologijom, jer je po povratku, kao diplomirani inženjer elektrotehnike po potrebi poslao mnogo boravio izvan Zagreba. Oženio se i posvetio porodici i svom poslu. Sa Speleološkim odsjekom održavao je vezu i prisustvovao značajnijim sastancima.

Svi stariji članovi Odsjeka sjećati će se Branka kao veselog, društvenog i zabavnog, a posebno kao požrtvovnog i nadasve pouzdanog člana istraživačke speleološke ekipe.

Vladimir Božić

VLADIMIR REDENSEK

Na godišnjicu smrti našeg prvog pročelnika i nestora planinarske speleologije, u Odsjeku se javila inicijativa da se na njegovu grobu na Mirogoju postavi jedan trajniji spomenik u znak zahvalnosti čovjeku koji nas je toliko zadužio. Željeli smo da spomenik bude gotov do 1. XI. 1976. g. Radi kratkog roka bilo je potrebno angažiranje više ljudi. Ideju smo imali o tome kako bi to izgledalo, samo je trebalo naći nekog tko će tu ideju dotjerati i zatim realizirati do kraja; sjetili smo se Slavka Marjanca. On se

rado odazvao i, osim što je dotjerao izgled spomenika, uklesao je tekst i amblem odsjeka na ploču. Sve to nebismo mogli završiti da nisu pomogla braća Kalata, Vlado i Tomica. Oni su u svojoj radioni dali konačan izgled spomeniku, složili ga i postavili na grob Vladimira Redenška. Sve je bilo gotovo na vrijeme pa smo se sastali na Mirogoju na Dan mrtvih. Tu su se našli predstavnici svih generacija našeg Odsjeka i supruga pokojnog Vladimira Redenška.

U ime Odsjeka Vladimir Božić je evocirao njegov značaj i osvježio uspomenu na njega. Ovim riječima se obratio prisutnima: »Dragi prijatelji, sastali smo se ovdje, na ovom tužnom mjestu da ponovo odamo počast čovjeku koji je mnogo zadužio sve nas koji se bavimo istraživanjem i posjećivanjem špilja i jama u Hrvatskoj.

Malo nas je, nažalost, ovdje prisutnih koji smo imali prilike osobno ga poznavati. No, ime Vladimira Redenška upisano je na mnogim mjestima, počam od običnih vijesti u dnevnoj štampi, pa do raznih stručnih izvještaja, članaka i elaborata pisanih u planinarskim stručnim i znanstvenim publikacijama. Kao i drugi, malobrojni samotnjaci, posjetitelji i istraživači krškog podzemlja između dva svjetska rata, Redenšek je marljivo obilazio naš krš i bilježio, sakupljao i proučavao sve što je bilo zanimljivo. Takvim radom njemu je uspjelo ono što drugima nije, a to je otkriće nove vrste kukca u špiljama Like. Time je zadužio znanost, koja je

tom novom otkrivenom stanovniku ličkog podzemlja, u spomen njenom otkrivaču, dala ime »Redenškia likana«. No, nama planinarima je važnije to što je zadužio i planinarsku organizaciju osnovavši prvu speleološku organizaciju poslije II svjetskog rata u Hrvatskoj, tj. »Špiljarsku sekciju planinarskog društva Zagreb« u Zagrebu. Bilo je to 15. XI 1949., g., kada je ujedno postao njen prvi pročelnik. Nedugo zatim, u V mjesecu 1950. god. osnovao je špiljarsku sekciju u novoosnovanom planinarskom društvu »Željezničar« u Zagrebu. Tu je postao prvi pročelnik, prešavši iz PD »Zagreb« u PD »Željezničar«. Radio je neumorno na propagiranju špiljarstva putem dnevne i planinarske štampe i obilazio druga planinarska društva u kojima je bilo interesa za speleološka istraživanja. Stekao je ugled marljivog propagatora posjećivanja i istraživanja špilja i jama, pa je već 1952. god. izabran u Izvršni odbor Planinarskog saveza Hrvatske na dužnost referenta za špiljarstvo. Uvidjevši potrebu koordinacije rada špiljarskih sekcija u Zagrebu s tada aktivnim špiljarskim sekcijama u Dubrovniku, Splitu, Rijeci i Raši, počeo je s pripremama za osnivanje komisije za špiljarstvo u PSH. To mu je pošlo za rukom 1954. god. Kao nastavak tog rada, u jesen 1956. god. na IV glavnoj skupštini Planinarskog saveza Hrvatske osnovana je Komisija za speleologiju PSH;

Vodstvo Komisije su preuzeli drugi, a Vlado Redenšek, iako već u godinama i napadnut bolešću, nastavio je svojom omiljenom aktivnošću, a u granicama svojih mogućnosti, pišući stručne članke u planinarskim publikacijama i prenoseći svoje znanje na mlađe ljubitelje podzemlja, na mlađe članove odsjeka PD »Željezničar«. No, nije prenosio samo svoja iskustva i svoje znanje; predao je u vlasništvo Odsjeka i mnoge vrijedne materijale koje je godinama sakupljao u podzemlju, kao i mnogo fotografije i speleološke literature. Sve ostalo što je bilo vezano za špiljarstvo, a što nije mogao predati za života, zahvaljujući razumjevanju i ljubaznosti njegove supruge, poklonjeno je Speleološkom odsjeku nakon njegove smrti. Odsjek je tim poklonom obogatio svoju stručnu arhivu. Takvog čovjeka članovi Speleološkog odsjeka Planinarskog društva »Željezničar« ne zaboravljaju. Kao znak zahvalnosti za sve učinjeno podižu mu ovaj skromni spomenik. Neka mu je vječna hvala i slava!

Tada su predstavnici Odsjeka položili vijenac i time je simbolično otkrili spomenik. Odlučili smo da svake godine u ovaj dan dođemo i položimo vijenac na njegov grob u znak sjećanja i zahvalnosti čovjeku koji nas je toliko zadužio.

Vladimir Lindić